

Coloheiu Secuier, 09.03.2026

Stimate domnule Glodeanu,

Pentru mine, proiectul „Provocare la lectură”³⁾ reprezintă, în fiecare an, un motiv de entuziasm, dar și o muncă axidă în ceea ce privește documentarea în privința creării prezentărilor către invitati. Această muncă îmi este răsplătită, de fiecare dată, în momentul în care reușesc să descopăr niste personalități atât de impresionante, care mă motivează să muncesc din ce în ce mai mult și să devin cea mai bună versiune a mea.

În acest an, fără ezitare pot spune că dvs. ați fost invitatul meu preferat, omul care m-a fascinat, desi, până în acel moment, nu îl cunoșcusem personal, ci doar din ceea ce citisem despre el sau prin diverse discursuri sustinute la școala mea. În urma implicării în această activitate și a prezentării cărții, imaginea pe care mi-am creat-o despre dvs. s-a adeverit. Prestanța, siguranța și limbajul folosit mi-au confirmat că, într-adevăr, sunteți persoana despre care, până atunci, doar citisem.

Pe lângă cariera de invidiat din domeniul educației și a numeroaselor dvs. activități, cartea prezentată mi-a declanșat amintiri extrem de plăcute.

Prezentarea cărții „Cei trei muschetari” de Alexandre Dumas, a trezit în sufletul meu un puternic sentiment de melancolie deoarece, pentru mine, această carte nu a fost una născută, ci a marcat o parte importantă a copilăriei mele.

Cu câțiva ani în urmă, pe când eram în clasa a V-a, tatăl meu mi-a recomandat acest roman, fiind una dintre cărțile lui preferate. Am citit-o din dorința de a vedea ce îl fascina atât de mult, însă, la acea vârstă, am catalogat romanul ca fiind unul dificil din cauza numeroaselor date istorice și a contextului politic pe care nu eram încă pregătită să-l înțeleg. Cu toate acestea, povestea a rămas în mine, chiar dacă nu o înțelegeam pe deplin.

În prezent, dvs. ați fost impulsul de care aveam nevoie pentru a trezi în mine povestea care nu adormise într-un tot în sufletul meu și mi-ați oferit ocazia de a mă întoarce la această carte nu doar ca o poveste, ci ca la o parte din formarea mea.

Lecturând „Cei trei muschetari”, primul gând care mi-a venit în minte a fost asemănarea izbitoră dintre d'Artagnan, protagonistul romanului și Don Quijote, centrul cărții lui Miguel Cervantes. Ambele personaje au idealuri, fiind conduse de curaj, onoare și bunătate, chiar dacă ei din jurul lor nu le înțeleg întotdeauna acțiunile.

Don Quijote își imaginează lupte eroice și trăiește într-un joc creat de propria lui imaginație, în timp ce d'Artagnan trăiește dueli și provocări reale, însă amândoi rămân fideli unor idealuri.

Această paralelă mi-a adus aminte de vizita mea la Muzeul Cervantes din Alcalá de Henares, în Spania, printr-un program Erasmus. Acolo am reușit să observ cum viața lui Cervantes a dat naștere unui personaj care, deși absurd în aparență, este cu adevărat uman. Morile de vânt mi-au plăcut în mod special, ele arătând cum Don Quijote poate transforma banalul în eroism, simbolizând lupta omului pentru idealuri, chiar dacă acestea sunt adeseori fantasmă, iar această vizită m-a făcut să înțeleg mai bine curajul și idealismul care îl leagă de d'Artagnan.

Cred că, după cum ai observat deja adesea, îmi place să asociez personaje din opere cu alte personaje care m-au marcat sau cu situații și persoane din viața mea pentru a înțelege mai bine gândirea din spatele anumitor acțiuni ale acestor personaje, pe care încerc să le descopăr.

Pe parcursul lecturării acestei cărți, personajul care, din prima clipă, m-a impresionat a fost Aramis și, fără ezitare, pot spune că l-am asemănat cu dvs. Activitatea dvs. îndelungată care presupune atât

implicare emoțională, cât și intelectuală, necesită o energie deosebită pe care, îndrăznesc să cred că o primiți direct de la Divinitate, citind despre dvs. că sunteți un ortodox implicat, având un rol important în consiliul parohial al bisericii din localitate. Această energie primită de la Divinitate apare și în cazul lui Aramis, fiind cel mai reflexiv și spiritual dintre muschetari, îmbinând curajul cu normele morale, iar credința lui îl diferențiază de alții, el urmărind doar gloria și aventurile, și căutând și sensul spiritual al vieții.

Romanul m-a învățat o lecție importantă, curajul născându-se din lipsa fricii, și acțiunea corectă chiar și sub presiunea ei, iar prin răbdare, inteligență și strategie, se pot atinge idealuri care, până în acel moment, păreau fantazii. Această plecare se vede perfect în plecarea lui d'Artagnan de seară spre Paris, care, deși nesigur și temător, își urmează visul, reușind să transforme un ideal care părea de neatinz în realitate.

Un alt aspect important al romanului îl constituie diviza muschetarilor: „Toti pentru unul și unul pentru toti” care transmite ideea de solidaritate, însă eu consider că fiecare persoană ar trebui să își asume consecințele propriilor fapte. Solidaritatea nu înseamnă să scapi de responsabilitate, ci să fii alături de ceilalți fără a renunța la integritatea și răspunderea personală. Această combinație între prietenie și responsabilitate este una dintre cele mai importante învățături transmise de roman, dar se aplică și în viață.

În final, domnule Glocheanu, vă mulțumesc, în mod special că ați participat la această activitate deosebită, în acest mod, mi-am descoperit modelul în viață. Sunteți un exemplu atât pe plan profesional, cât și moral, fapt care este foarte rar întâlnit în zilele noastre.

Vă doresc să aveți puterea de a lupta în continuare pentru comunitatea românească, iar proiectele coordonate de dvs. să motiveze cât mai mulți elevi, rămânând un mentor al tinerilor și un deschizător de drumuri.

Sunt ferm convinsă că prin prezenta dvs. la această activitate ați motivat ~~mult~~ mulți tineri prin puterea exemplului și, vă spun din tot sufletul, sper ca această motivație să se reflecte și în numărul de scrisori pe care îl veți primi, deoarece mi-ar face o deosebită plăcere să reveniți și în următorul an ca și invitat.

Cu stimă,

Nastasi Daria-Maria
clasa a X-a

Liceul „Mavim Preda”